

[Fogh Rasmussen]

med de tilkendegivelser og med det ændringsforslag, der har været vedrørende finansieringen af denne udvidede bekæmpelse af ungdomsledigheden.

Uden for betænkningen har regeringen stillet et ændringsforslag vedrørende en gradvis afvikling af Ranum statsseminarium. Jeg vil godt sige om dette, at det er klart, at på et parti som venstre, som altid har lagt megen vægt på de mindre, lokale samfunds udviklingsmuligheder, gør det naturligvis ondt, at en sådan beslutning må træffes. På den anden side må vi erkende, at der har været en så ringe søgning til seminariet, at det ikke længere er forsvarligt at opretholde driften af det som lærerseminarium. Vi er derfor tilfredse med, at det i ændringsforslaget er forudsat, at der i byen Ranum, som jo er meget afhængig af en uddannelsesinstitution, opretholdes en videregående uddannelse på stedet, sådan at der etableres et 3-sporet socialpædagogisk seminarium.

Venstre kan altså på den baggrund støtte dette ændringsforslag. Jeg skal oplyse, at de to venstremedlemmer, som er valgt i Nordjyllands amt, hvoraf fru Mette Madsen er til stede i dag, vil stemme imod dette ændringsforslag.

Derimod må vi afvise de ændringsforslag, som er stillet af socialdemokratiet. Socialdemokratiet har stillet en lang række ændringsforslag, som kort fortalt går ud på, at der på den ene side foreslås merudgifter på i nærheden af 1,4 mia kr. og på den anden side foreslås merindtægter til at finansiere disse merudgifter.

Vi afviser de ændringsforslag om merudgifter, som socialdemokratiet har stillet. Den ene del af forslagene er en uddeling af 400 mill. kr. til forskellige formål, hvoraf tyngden ligger på forslag vedrørende bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Jeg vil om disse ændringsforslag blot sige, at der er jo, som jeg nævnte før, fra regeringens side stillet et ændringsforslag, som netop går ud på en udvidet bekæmpelse af ungdomsledigheden. På den baggrund må vi afvise de forslag, socialdemokratiet har stillet angående dette.

Men det, som udgiftsmæssigt er det mest tyngende blandt de socialdemokratiske forslag, er, at der skal afsættes yderligere 1 mia kr. til såkaldt social genopretning. Jeg vil om dette sige 2 ting. For det første, at vi slet ikke kan anerkende, at der skulle være et sådant

behov for social genopretning, som socialdemokratiet har anført. Det er nok noget, vi får lejlighed til at vende tilbage til senere i dag. For det andet rækker den ene milliard kroner, socialdemokratiet har afsat til formålet, slet ikke – sådan som også hr. Gammelgaard allerede har været inde på det – hvis man virkelig skal opfylde de formål, socialdemokratiet har anført i bemærkningerne til sit ændringsforslag. Vi må fastslå, at det reelle omfang af de merudgifter, socialdemokratiet har stillet forslag om, er langt større, end det foregives i bemærkningerne til ændringsforslagene.

Vi må også afvise de forslag om merindtægter, socialdemokratiet har stillet. Det største ændringsforslag vedrører en forhøjelse af selskabsskatten fra 40 til 44 pct., og socialdemokratiet påregner, at det skulle give 1 mia kr. ekstra i indtægter. Der er i alt fald mindst 3 gode grunde til at afvise dette forslag.

For det første vil den udsugning af kapital fra virksomhederne, som denne forhøjede selskabsskat ville indebære, helt klart dæmpe optimismen og investeringslysten i erhvervslivet og derved lægge gift for en beskæftigelsesfremmede politik.

For det andet er det økonomisk helt uholdbart at bruge de engangskursgevinster, som der er tale om at man vil beskatte, til at finansiere permanente sociale merudgifter; det hænger ganske enkelt ikke sammen. Vi må derfor stille hr. Camre det spørgsmål, hvorledes han har tænkt sig, at disse permanente sociale merudgifter, som socialdemokratiet har foreslået, skal finansieres i fremtiden, når der ikke kan påregnes de samme engangskursgevinster.

Endelig for det tredje synes vi egentlig, at det er forkert overhovedet at tage diskussionen om selskabsskatteprocentens størrelse op helt uden sammenhæng med erhvervsbeskatningen i øvrigt, men det er selvfølgelig en debat, der hører hjemme i en helt anden sammenhæng.

Vi må altså afvise samtlige de socialdemokratiske ændringsforslag, ligesom vi må afvise de ændringsforslag om merudgifter, som er stillet af SF og VS.

Ingerlise Koefoed (SF):

Ved efterårets finanslovbehandling stillede SF en lang række ændringsforslag, som be-